

most. Vlada je storila vse, kar ji je mogoče, da zve-
slo izpolnjuje vse dolžnosti, katere ji nalaga ta poli-
tika. Vlada se je večkrat obrnila do nevtralnih dr-
žav, da bi dosegla skupno delo med njimi. Se pose-
bno ni opustila, da ne bi stavila vladi Zedinjenih dr-
žav tozadevnih predlogov. Z obžalovanjem pa vlada
pribeje, da koristi Zedinjenih držav niso dovo-
lili, da bi se Zedinjene države pridružile predlogom
švedske vlade. Predlogi kraljeve vlade so dovedli do
sklepa, da Švedska, Danska in Norveška skupno na-
stopajo proti vojskojem se strankam. Kraljeva vla-
da, ki ima srce za nepopisno trpljenje, ki od dne do
dne vedno hujše obtežuje vse človeštvo, je priprav-
ljena, da porabi vsako nudečo se ji priliko, da pri-
pomaga k bližnjemu, stalnemu miru. Vlada je torej
hitela, da se pridruži plemenitemu podvzetju predse-
dnika Wilsona v to svrhu, da se preiščejo možnosti,
ki bi vodile do pogajanj med vojujočimi se stranka-
mi. Predlog, ki je bil predmet sedanji izmenjavi pis-
menih izjav, navaja kot cilj skrajšanje vojnega zla.
Vlada Zedinjenih držav pa je kot sredstvo za doseg
tega cilja izbrala način, ki je popolnoma v nasprot-
stvu z načeli, ki so dozdaj kraljevo vlado vodili pri
njeni politiki. Kraljeva vlada, ki se naslanja na ma-
nenje naroda, kakor se je to pokazalo v enoglasnih
resolucijah ljudskih zastopnikov, hoče v bodočnosti
kakor v preteklosti še nadalje hoditi pot nevtrali-
tete in nepristranosti napram vojujočim se strankam. To
svojo pot bo zapustila se le takrat, ako jo bodo živ-
ljenski interesi dežele in čast naroda prisilili, da to
svojo politiko spremeni.

Norveška odklanja.

Norveška vlada je dne 8. februarja naznanila
vladi severoameriških Združenih držav na Wilsonov
predlog, da naj ukine diplomatske zveze z Nemci o
da Norveška ne more slediti temu pozivu. Norveška
ostane še tudi nadalje nepristranska.

Grčija odklanja.

List „Central News“ poroča iz Aten, da je gr-
ška vlada odgovorila vladi Zedinjenih držav, da ne
namerava spremeniti svojega nevtralnega stališča.

Južnoameriške države ugovarjajo.

Tudi južnoameriške države se niso pridružile
Wilsonu in so po svojih vladah poslale samo protest
proti proglasitvi poostrenega podmorskega boja. V
brazilijskem ministrskem svetu je dne 8. febr.
prečital ministrski predsednik protestno spomenico
proti nemški spomenici glede poostrenega podmorske-
ga boja in proti nemški blokadi. S to spomenico so-
glašajo vsi člani brazilijskega ministristva.

Argentinska vlada je dne 8. februarja
izročila nemškemu poslaniku odgovor na nemško na-
poved o poostrenem boju P-čolnov. V tem odgovoru
izraža Argentinja svoje obžalovanje, da so se tako
skrajne odredbe smatrale za potrebne ter izjavlja, da
bo svoje zadržanje kakor vselej uravnala po zakonih
mednarodnega prava.

Tudi južnoameriški državi Bolivija in U-
raguay v svojem odgovoru na nemško spomenico
ugovarjajo proti nemškemu stališču glede poostrene-
ga podmorskega boja.

Nemčija in škandinavske države.

Nemčija bo škandinavskim državam (Danski,
Švedski in Norveški) dajala premog, ki so ga dose-
daj dobivali iz Anglije. Tudi dovolj dokaza, da te dr-
žave ne mislijo pretrgati z Nemčijo diplomatskih
zvez.

Poostreni podmorski boj.

Nemci so si zgradili podmorske čolne tako ve-
like, da lahko po par mesecev ostanejo zunaj na mo-
rju. Pravijo tudi, da jih podmorski trgovski čoln
„Bremen“ oskrbuje z gradivom in živili na morju.
Zdaj se bo „Bremenu“ še pridružila „Deutschland“, ker
ne sme več v Ameriko. Nemci upajo, da bodo v
mesecu potopili ladij za 1 milijon ton. Sovražniki bo-
do baje vsled tega boja najbolj občutili pomanjkanje
premoga, surovih rud in lesa. Uspeh poostrenega
podmorskega boja ne obstoji samo v tem, koliko so-
vražnih in nevtralnih ladij potopijo, ampak še bol-
je, da sovražna in nevtralna trgovska brodovja ne
upajo več na morje, ali pa le v malem številu. V
vseh državah prihajajo poročila, da je trgovsko pa-
roplovstvo skoraj popolnoma ustavljeno. O potopitvi
ladij poročajo le sovražniki, Nemčija ne. Zato po-
datki niso zanesljivi. Dosedaj še ni Nemčija po-
tola nobene ladje, s katero bi se potopili tudi nevtral-
ni državljani.

Uspehi poostrenega podmorskega boja.

Poostreni podmorski boj silno upliva na pa-
roplovstvo v nevtralnih in sovražnih deželah. Velika
večina paroplovnih družb je popolnoma ustavila plo-
vbo trgovskih in potniških parnikov. Se celo ribi-
lovstvo v zatvornem ozemlju je večinoma ustavljeno.
Na tisoče mornarjev je brez kruha.

Na Španskem počiva skoro vse paroplov-
stvo. V Barceloni so n. pr. sklenile ameriške organi-
zacije, da pod sedanji razmerami ne sme nobena
ladja odpluti na odprto morje. V barcelonski luki je

zasidranih čez 60 ladij. Enako je v drugih španskih
lukah. Na sotine mornarjev je brez zaslužka.

Na Nizozemskem je večina parnikov za-
sidranih v pristaniščih. Družba „Haarlem“, ki ima
43 parnikov, je imela dne 12. februarja 37 ladij v do-
mačem pristanišču. Neka druga družba, ki je imela
svojih 28 ladij v službi Anglije ter je prevažala bla-
go iz Amerike v Evropo, je odločila vse svoje la-
dje domov.

Enako kot v nizozemskih, je v danskih,
švedskih in norveških pristaniščih. Kakor
se glasijo poročila, je pomorski promet iz teh dežel
čez zatvorno ozemlje popolnoma ustavljen. Samo v
Kristijaniji leži v pristanišču nad 80 parnikov. Edi-
no med Nemčijo in severnimi deželami se plujejo ne-
katere ladje, ki pa imajo strogo določena znamenja.
Ker se med mornarji in pristaniškimi delavci, ki so
brez dela, opaza nevarno gibanje, so vlade določile
stroge varnostne odredbe in so vse potrebno odredile,
da dobijo brezdelni nadalje svoje plače.

Tudi Italija je radi poostrenega podmorske-
ga boja v hudih skripeh. Zaloge premoga gre-
h kraju. Od 1. do 10. februarja bi moralo v italijan-
ska pristanišča pripluti 48 premogovnih parnikov iz
Anglije, a dospelo jih je samo 7. Ostali so bili ali
potopljeni, ali pa so se pred P-čolni skrili v četve-
rosporzumova pristanišča. Do dne 12. februarja s
P-čolni potopili že 12% italijanskih ladij.

Poostreni podmorski boj pa silno upliva tud
na ameriško paroplovstvo. V Novem Jorku in v
drugih severoameriških pristaniščih je zasidranih
na stotine ladij, ki so dosedaj vozile med Evropo in
Ameriko. V Novem Jorku leži nakopičenih čez 5000
poštah vrel, določenih za Evropo. 32 ladij je oblo-
ženih z žitom in petrolejem za Anglijo in Francijo.
A ladje si ne upajo na odprto morje. Samo v Novem
Jorku je brez službe 2300 mornarjev.

Podmorski čolni so dosedaj potopili, kot se dne
12. februarja uradno poroča iz Berlina, sovražnih
ladij, ki so imele skupno 822.535 ton, t. j. nad 800
ladij. V tem se niso vštete pomožne križarke in dru-
ge manjše ladje. To ogromno število potopljenih ladij
je za 100.000 ton večje, kot je bilo število ladij fran-
coske mornarice, ki se računa kot tretja največja
mornarica na svetu.

Avstrijci in Amerika.

Zveze med Avstrijo in Ameriko se dosedaj ni-
so ukinjene. Ameriška vlada baje želi, kakor poroča-
jo švicarski listi, da bi se zveze med Ameriko in Av-
strijo ne ukinile.

V Ameriki so močne avstrijske in nemške dru-
žbe, katere imajo v rokah veliko industrijo in dru-
podjetja. Dne 6. februarja je 500 takih družb po svo-
jih zastopnikih sklenilo odločen protest proti vmeša-
vanju Zedinjenih držav v vojno. V Ameriki prebiva
med drugimi okrog 200.000 Slovencev in Slovenk, ki
imajo tam večinoma dober kruh. Ako bi nastala med
Zedinjenimi državami Severne Amerike in Avstrijo
vojska, bi bili naši rojaki v Ameriki izpostavljeni
veliki nevarnosti. Radi tega ameriški Slovenci želi-
jo, da se razmerje med Avstrijo in severoameriški
Zedinjenimi državami ne spremeni.

Naše žrtve za domovino.

Sv. Jurij ob Ščavnici: Vrste naših
mladeničev se redčijo. Najboljši padajo v grob. Po-
trih srce zopet beležimo novo in nepogrešljivo žrtev
iz naše župnije. Seliški mladenič Jakob Gomzi je
dal svoje mlado življenje v boj za domovino dne 17.
decembra 1916. Smrtni strel ga je zadel v trebuh. Po
kratkem in udanem trpljenju je izdihnil svojo bogo-
ljubno dušo. Pokopan leži na pokopališču v Oseku,
v grobu št. 212. Mir duši blagega, tihega, od vseh
čistane mladeniča. Priletnim staršem pa, ki jim je
Bog odvzel palico njihove starosti, sožalje.

Zalostna novica je ranila srce staršem, sestri
in šestim bratom, ko so dobili poročilo od č. g. vo-
nega kurata, da je zadel ruska krogla pridnega in
poštenega mladeniča Ernesta Slaček iz Ročice
pri Sv. Benediktu v Slov. gor. Žrtvoval je
svoje mlado življenje v 21. letu svoje starosti za ce-
sarja in domovino. Izpolnjeval je zvesto svoje dol-
žnosti do cesarja, naprej proti izdajalskemu Labu.
Tam je bil ranjen, ko pa je zopet ozdravel, se je po-
dal v Galicijo, kjer je našel svoj prerani grob. Rad
je pisal svojim ljubim staršem, sestri in bratom na
bojišče ter si je vedno želel, da se zopet vsi veseli
snidejo. Odkar je bil v Galiciji, sta bila z bratom
Mihaelom skupaj, a on pri smrti Ernestovi ni bil,
ker je precej daleč od njega v bolnišnici junaško ži-
vljenje izročil Bogu. Njegovo telo počiva v bližini
brata Dominika, ki je padel že leta 1914. Naj jima bo
tuja zemlja lahka!

Došla je žalostna vest, da je žrtvoval svoje se
mlado življenje za cesarja in domovino Anton Munda
iz Bratonečic, župnije Sv. Tomaž pri Or-
možu, star 24 let. Padel je v najlepši dobi svojega
mladega življenja. Sovražna italijanska krogla mu je
pretrgala ni življenja.

Iz Slivnice pri Mariboru nam pišejo:
Zalostno vest smo dobili, da je umrl v bolnišnici v-
sied ran, zadobljenih na italijanskem bojišču, vrl
mladenič Janez Grašič, p. d. Jenžetov, doma iz Po-

lane pri Slivnici, star 25 let. Bil je edini sin. It-
ljanska krogla mu je pretrgala ni mladega življenja.
Vseoposod so ga radi imeli.

Iz italijanskega bojišča nam je došla tužna no-
vica, da je padel dne 18. januarja junaške smrti za
domovino in cesarja mladenič Ivan Kolar iz obče-
spoštovane Homotove rodbine na Polzeli. Bil je
priden in pošten mladenič in krepka opera na obšir-
nem posestvu svoje matere, dokler tudi njega ni po-
klicala vojaška dolžnost proti laškemu izdajalcu. Ta-
ko mlad, še komaj 18 let star, pa že je moral žrtvo-
vati svoje življenje pred izdajalskim polentarijem.
Kako bridko občutimo izgubo predragega nam Iva-
na, to ve le On, ki je nad nami in po čegar vsemogo-
čni volji se je to zgodilo. Žalost je še tem večja,
ker se nahaja tudi starejši in sedaj edini sin že od
začetka te grozne vojske na bojišču in že tudi nekaj
časa ni glasu od njega. Žalujočo mater in sestre pa
naj potolaži neskončno modri Bog, rajnemu in nepo-
zabnemu Ivanu pa bodi bogat Plačnik!

Vsem padlim slovenskim junakom naj sveti ve-
čna luč!

Italijansko bojišče.

Na Goriškem so naši dne 9. februarja
pričeli napadati italijanske postojanke med Tolmi-
nom in Vrtojbo. Že prve dni so dosegli lepe vspehe.
Sovražniku smo odvzeli celo vrsto prednjih jarkov,
in vjeli nad 1000 mož. Bojev se udeležujejo tudi deli
našega slavnega domačega pešpolka št. 87. — Ita-
lijanski letalci so dva dni zaporedoma pripluli nad
Trst in okolico in metali bombe. Naši zrakoplovci so
dne 11. februarja napravili poizvedovalni polet v
Albanijo, dne 12. t. m. pa so obmetavali mesto Brin-
dizi na Italijanskem in tamošnje vojaške naprave z
bombami.

Na južnem Tirolskem postajajo boji dan
za dnevom živahnejši. Ob švicarski meji smo odbili
te dni več italijanskih napadov. V južnem kotu Ti-
rolske živahen artilerijski ogenj. Vsa znamenja ka-
žejo, da stojimo na italijanski fronti pred važnimi
dogodki.

Naši uspehi pri Gorici.

Iz Goriškega prihajajo razveseljiva poročila.
Lahe potiskamo nazaj, izgubljeni jarki prehajajo v
naše roke. Zdi se, da se pred Gorico dogajajo veli-
ke reči.

V petek, dne 9. februarja, ponoči so na-
ši pred Gorico napadli Italijane, jih vrgli iz pred-
njih jarkov ter vjeli 15 častnikov in 650 mož. Uple-
nili pa smo 10 strojnih pušk, 2 minska metača in o-
bilo drugega vojnega gradiva.

V soboto, dne 10. februarja, smo pred
Gorico krepko branili zavzete jarke in smo vjeli 370
mož. Državni kolodvor pri Gorici je že
v naših rokah.

V nedeljo, dne 11. februarja, se je bo-
jevanje pred Gorico, v Vipavski dolini in na Krasu
nadaljevalo. Ta dan se je razvil posebno hud ar-
tilerijski ogenj, kot predznak bodočih infanterijskih
napadov.

V ponedeljek, dne 12. februarja, se je v
Vipavski dolini razvil živahen artilerijski ogenj. —
Številni sovražni napadi pri St. Petru pri Gorici so
bili odbiti.

Naši štajerski vojaki pred Gorico.

Avstrijsko generalštabno poročilo z dne 10. fe-
bruarja pohvalno omenja, da se je pri zmagovitem
pohodu proti Italijanom pred Gorico dne 9. februar-
ja poleg drugih odlikoval tudi oddelek našega slav-
nega domačega štajerskega pešpolka št. 87. Nimamo
še sicer natančnejših poročil o teh bojih, a že te
kratke vrstice, ki jih je poslal v svet avstrijski ge-
neralni štab, pričajo, da so naši slovenski junaki iz-
vršili pred Gorico zopet velik čin. Gojimo prijetno u-
panje, da bo božji blagoslov spremljal naše hrabre
junake v obrambi ene najlepših točk naše domovine.

Italijani priznavajo, da so bili tepeni.

Italijansko uradno poročilo z dne 11. februar-
ja pravi, da je vzhodno od Gorice začela avstrijska
artilерија dne 10. februarja živahno obstreljevati ta-
mošnje italijanske postojanke. Artilerijskemu in min-
skemu ognju je sledil močan napad na zahodna po-
bočja pri Sv. Katarini, severozahodno od Sv. Marka
in vzhodno od Vrtojbe med Soberjem ter železniško
črto Gorica—Dornberg. V boju za te postojanke je
prišlo do ljutega ročnega meteža. Italijansko poročilo
dostavlja, da drži italijanska artileriја prednje po-
stojanke, ki se jih ni moglo pridobiti na-
zaj, pod zatvornim ognjem.

Naš napad pri Tolmini.

Tudi na severnem delu goriške fronte, pri Tolmini, smo dosegli uspeh. Dne 10. februarja smo pregnali severno od Tolmina iz prednjih jarkov Lahe in smo jim odvzeli 42 mož.

Bombe na Trst.

Laški zrakoplovi so dne 10. in 11. februarja metali bombe na Trst, Mudžijo pri Trstu, ladjedelnico Sv. Roka in na bolnišnico v Opčini. Poročila pravijo, da so bombe napravile le malo škode.

Na bojiščih.

Rusko bojišče.

Na ruskem bojišču se opaža živahnije gibanje. Mraz je precej ponehal. Ruske in naše patrulje in prednje čete so v stalnem stiku. Naši oddelki so zadnje dni dosegli v južni Bukovini, pri Stanislavu in na severu pri jezeru Dryswijaty nekatere uspehe. Do večjih bojov ni prišlo.

Rumunsko bojišče.

Na rumunskem bojišču so naši dne 12. februarja v moldavskem gorovju ob Valeputna-cesti vdrl v sovražno oporišče in vjeli 171 mož. Ob Seretu in ob Donavi artilerijski ogenj.

Francosko bojišče.

Vsled meglenega vremena in hudega mraza razen običajnih topovskih in zračnih bojov na celi črti nobenih važnejših vojnih dogodkov. Ne samo angleško in francosko časopisje, ampak tudi nemška poročila zatrjujejo, da se vrše na francoskem bojišču velikanske priprave, iz katerih se sklepa, da bo zašel četverosporazum z velikopotezno ofenzivo, kakor hitro se bodo vremenske razmere spremenile na boljše.

Macedonsko bojišče.

Vzhodno od Paralovega ob reki Črni sq dne 12. februarja napadli Bolgari močno utrjeno postojanko, katero so branile italijanske čete. Sovražna postojanka je bila z naskokom zavzeta. Vjetih je bilo krog 100, na bojišču je pa obležalo več sto Italijanov. Na ostalem delu fronte topovski ogenj.

Turško bojišče.

Ob reki Tigris v Mezopotamiji se vrši med Angleži in Turki večja bitka. Po občutnem angleškem porazu, o katerem smo zadnjič poročali, so Angleži dobili močnih ojačenj, baje celo 3 do 4 divizije. V bitki dne 9. januarja se je Angležem posrečilo na južni strani Tigrisa potisniti Turke za nekaj kilometrov nazaj. Bitka se nadaljuje. — Na Kavkazu se na zahodnem krilu (ob Črnem morju) vrše boji poizvedovalnih čet.

Razne politične vesti.

Kdo se ne spominja, s kako silo so zahtevale nemške stranke, naj se vendar spremeni državno-zbornski poslovnik tako, da bo v bodoče vsaka obstrukcija nemogoča. Sedaj pa so naenkrat utihnili s to zahtevo. Kaj se je zgodilo? Nemci so prej mislili, da se bo Galicija res takoj odcepila in da galisijci poslancev ne bo več v zbornico. Potem bi imele nemške stranke večino in rabile bi strog poslovnik, da bi lahko brzdale z njim nenemške stranke. Sedaj pa je gotovo, da se Galicija ne bo tako hitro izločena, da bodo torej v državnem zboru nenemške stranke v večini. Za to pa je utihnila zahteva, da se naj državnozbornski poslovnik poostri.

Z ministrskim predsednikom grofom Klam-Martincem nemško časopisje ni več zadovoljno, ker se vedno ne izpolni znanih nemških zahtev. „Grazer Tagblatt“ je že prinesel članek, naj Klam-Martinc odstopi, ker si ne upa preurediti Avstrije v nemškoračunalnem smislu. Klam-Martinc pač ve, da je Avstrija domovina za celo vrsto narodnosti.

V ogrskem državnem zboru je utemeljeval poslanec Kelemen svojo interpelacijo zaradi gospodarstva v armadi ter med drugim rekel, da je o priliki nekega izleta v Budimpeške gore naštel do 30 avtomobilov, ki so bili last raznih vojnih dobaviteljev, osrednjih zavodov in gospodov vojnih industrijcev; v avtomobilih so se peljale na izprehod do zob z briljanti nakitene dame in elegantni gospodje, dočim vozijo bolnike in ranjence s fronte in za fronto na bornih kmetijskih vozovih, drugih vozil za te reveže sploh ni na razpolago. Tu pa delajo Nemci že drugače: rekvirirajo vse motorne vozove, ki jih le morejo dobiti, a potem jih tudi za nič drugega ne uporabljajo, kakor za prevoz ranjencev. Nekaj silno žalostnega so vpoklici jetičnih. Ko bolezen nastopi z vso silo, pošljejo bolnike enostavno nazaj za fronto: naj tam v imenu božjem razširjajo okuženje! Za fronto je zapravljanje in razmetavanje denarja in

drugega na dnevnem redu. Mož na fronti mnogokrat nima niti najpotrebnejšega; za fronto pa plavajo v razkošju.

Kaj pa z mirom? Sedaj so glasovi o miru zopet popolnoma utihnili. Ves svet gleda sedaj na spor med Ameriko in Nemčijo in na to, kako se različne nevtralne države v tem sporu razvrščajo. Le o sv. Očetu se sliši, da ima sedaj zopet novo upanje za mirovno posredovanje, ker je Španska, okoli katere se bodo sedaj zbirali nevtraleci, miru bolj naklonjena nego je bila Amerika.

Tedenske novice.

Milosrčna cesarica. Na Dunaju so ustanovile katoliške gospe društvo „Družabno skrbstvo za brezdelne gospe in dekleta.“ Društvo ne skrbi samo za podporo v živilih, obleki, kurivu, ampak pred vsem, da jim oskrbi delo in zaslužek. V letu 1916 je dobilo v društvu, ki je delo sprejemalo ali posredovalo, okoli 2000 brezdelnih žensk dela in zaslužka. Zadnje nedeljo je društvo razdelilo 27.000 komadov različne obleke na dunajske bolnišnice in siromašne družine. K tej razdelitvi je prišla tudi cesarica Cita, kar je pri navzočih izzvalo nepopisno navdušenje. Kardinal Piffl je dal v krasnem govoru izraza splošnemu veselju in hvaležnosti, da imamo zopet na najvišjem mestu mogočno zaščitnico države, ki z velikim srcem, širokim pogledom in silno podvzetnostjo skrbi za siromašno ljudstvo.

† Župnik Martin Osenjak. V četrtek, dne 8. februarja, je v bolnišnici usmiljenih bratov v Gradu umrl vlč. g. Martin Osenjak, župnik pri Sv. Petru pri Radgoni. Rajni je bil odlikovan z zlatim zasluznim križcem s krono; bil je član okrajnega šolskega sveta v Gornji Radgoni, član načelstva gornjeradgonske posojilnice ter pospeševatelj raznih dobroteljskih in narodnih društev. Rojen je bil dne 13. novembra 1852 na Hajdinu, v duhovnika je bil posvečen dne 24. avgusta 1878 ter je končanoval v Hočah, pri Sv. Ani na Krembergu, v Ljutomeru in pri Sv. Petru pri Radgoni. Leta 1892 je postal župnik na Vurbergu, leta 1901 pa je dobil župnijo Sv. Petra pri Radgoni. Slovesno mrtvaško opravilo se je vršilo dne 10. februarja pri usmiljenih bratih v Gradu. V ponedeljek, dne 12. februarja, ob 10. uri dopoldne, se je vršil pogreb na graško osrednje pokopališče, kjer je rajni položen k večnemu počitku. Blagemu pokojniku, zglednemu duhovniku in požrtvovalnemu rodoljubu svetila večna luč!

Duhovniške vesti. Č. g. Janko Slavič, ki je bil radi boleznj na dopustu, je zopet nastavljen in sicer pri Sv. Marjeti niže Ptuja. — Č. g. Alojzij Leben, kaplan pri Sv. Marjeti niže Ptuja, je prestavljen k Sv. Urbanu pri Ptuj. — Č. g. Ivan Ogradi pri Sv. Urbanu pri Ptuj, je stopil v začasni pokoj.

Duhovniške vesti iz somboteljske škofije. Č. g. Vincenci Kos, kaplan v Črensovcih, je prestavljen na Grad, č. g. Jožef Hauko, kaplan v Gradu, pa v Črensovece.

Nemška prenapetost. Nemški vojni kurat Allmer piše v „Grazer Volksblattu“ med drugim: „Gre se za našo narodno svobodo, za katero se v tej vojski pred vsem bojujemo, za svobodo: da smemo nemški misliti in čutiti, nemški govoriti in nemški delovati.“ To je vendar že odveč! Avstrija in avstrijski vojak, torej tudi nemškoavstrijski vojni kurat, se bojujejo samo za eno svobodo, da smemo avstrijski misliti, avstrijski čutiti, avstrijski govoriti in delovati. Allmerjeva svoboda že itak obstoja in ni v nobeni nevarnosti. Sedaj se gre za Avstrijo, njo je treba braniti pred sovražniki.

Nov slovenski inženir. Inženirski izpit je napravil dne 1. februarja na češki tehniki v Pragi g. Anton Ozvald, štajerski rojak iz Središča, zdaj enoletni prostovoljec v Zaleu.

C. kr. gimnazija v Mariboru. Ker v mestu ni dobiti petroleja in je zato dijaštvu učenje zelo oteženo, je ravnateljstvo ukrenilo, da trajajo semestrane počitnice do vstetega 16. t. m. V soboto, dne 17. t. m., se začne redni pouk. Kuriva ima gimnazija dovolj.

Obmejni Slovenci za naše Posavčane. Prihodnjo nedeljo, dne 18. februarja, popoldne po večernicah, priredi Bralno društvo pri Sv. Ilju v Slov. gor. v tamošnjem Slov. Domu večjo prireditev, koje čisti dobiček se bo poslal ubogim, po potresu poškodovanim družinam v Posavju. — Zgledu naših šentiljskih Slovencev in Slovenk bi naj sledila tudi ostala naša društva. Našim po potresu poškodovanim rojakom na pomoč!

Slovensko berilo za vojake na fronti. Iz bojišča se nam piše: Kako lepi so bili nekdanji zimski večeri v domači hiši, ko je vzel sin ali hči knjigo Družbe sv. Mohorja ali pa časnik v roko in bral družni novice, ko je zbrana za gorko pečjo luščila fižol ali koruzo. Pozno v noč je marsikdaj bralec zagenil list ali delal podobico med liste, da drugi dan zopet nadaljuje branje. Res, lepi so bili ti večeri! A zdaj jih ni več, vsaj za nas ne. Tretjo zimo stoje že naši vojaki na raznih bojiščih, skoraj popolnoma zakopani v visokem snegu ter čuvajo domovino. Dolgi so zimski večeri, dolgi pred vsem, ker pogrešamo svoje domače. Da si na vsaj nekoliko okrajšamo to mrzlo dobo zime, postavili smo si malo za strelskim jarkom svoje „vojaške domove“, kjer se zbiramo, pomenjuje-

mo, pišemo pisma itd. Lepo je tu, človek pozabi, v tem domu težavnost svojega poklica, a vedno čutimo še, da nam nekaj manjka in to so dobre knjige in časniki. Nad vse smo se torej razveselili, ko smo čitali v zadnji „Straži“ in „Slov. Gospodarju“ poziv vlč. g. dr. Mat. Slaviča, s katerim prosim za slovensko berivo, oziroma za prispevke, da se to berivo nakupi. Dovoljujem si torej tudi jaz obrniti se na ves Slovenski Stajer s prošnjo, da se namera g. prof. Slaviča izdatno podpira. Zakaj bi morali ravno mi biti zadnji? Ko sem pred nekaj dnevi prosil za knjige svojim vojakom, sem dobil sicer tri zaboje nemških knjig, a prav nobene slovenske, ker jih Osrednja posredovalnica za vojaško berilo na Dunaju nima in torej moji prošnji ni mogla ustreči. Dragi rojaki! Imenu naših vrlih vojakov Vas torej prosim, darujte knjige, ki ste jih že prebrali, oziroma denarne prispevke, za naše liste in podpirajte požrtvovalno in hvaležno akcijo g. dr. Slaviča. Vojak je pripravljen dati za Vas svoje zdravje, da, svoje življenje, ali n. torej sveta dolžnost slehernega, da mu vsaj nekoliko lajša težavni posel na fronti. Pred vsem si dovoljujem priporočiti podjetje za slovensko berivo vlč. gg. duhovnim sobratom v domovini in jih opozoriti na to zadevni poziv v „Cerkvenem zbirniku za Lavantiško“ 1917, št. I, odstavek 9, stran 20 in nasl. — Vsem pa, ki so pripravljeno položiti majhen dar na ta novi oltar domovinske in narodne ljubezni v imenu svojih vojakov iskreni: Bog plačaj! Alojzij Roman, c. kr. vojni kurat 26. domobranskega pešpolka.

Slovenci v Gradu. Na Marijin praznik — na Svečnico — smo Slovenci in slovenski begunci slovesno v Gradu v cerkvi usmiljenih bratov obhajali obletnico slovenske službe božje. Kakor vselej, je bil veliki oltar tokrat zopet prav lepo okinčan. Polno električnih luči in sveč je žarelo ne le na oltarju, a temveč tudi po cerkvi v večjo proslavo. Velika cerkev usmiljenih bratov se je do zadnjega kotička napolnila vernega in pobožnega slovenskega ljudstva. Pridigoval je znani govornik vlč. g. dr. Nastran iz kongregacije sv. Vincencija Pavlanskega. V srce segajoči besedi je slikal spretni govornik milosti, katere smo posebno v pretekli dobi prejeli slovenski begunci po mogočni priprošnji nebeške Kraljice, Marije Device od dobrega nebeškega Očeta. Do solz je ganilo vse poslušalce pismo, koje je prejel pridigar od hvaležnega vojaka-bojevnika iz južnega bojišča, kateri sedaj biva visoko v zasneženih Alpah. Vojak se zaveda milosti božje, koje je prejel po poslušanju besede božje v materinskem jeziku, katerega mu je globoko segla v že popolnoma mlačno srce po 12 letih njegovega bivanja v Gradu in katero si je dobro ohranil v svojem srcu ter se sedaj ves presunjen hvaležno ravna po njej. Kakor omenjeno, je živel že 12 let v Gradu, toda ni imel prilike slišati besede božje v svojem domačem jeziku. Tujinsčine ni prav razumel in tako je začel polagoma opuščati službo božjo. Brigal se ni več za pridige, mlačnost se ga je lotila, dokler ni slednjič popolnoma zanemarjal svojih versko-krščanskih dolžnosti. „Vendar zasvitalo se mi je“, tako piše. „Po svojih tovariših sem zvedel, da se opravlja v cerkvi usmiljenih bratov slovenska služba božja. Nekaj notranjega me je mikalo, nekaj pa me je vlekle tudi radovednost, v Gradu slišati slovensko pridigo in slovenske pete litanije. Stopil sem torej v cerkev. Slovenska beseda, milo ubrano domače petje me je predramilo kakor iz spanja. Spoznal sem, da nisem bil več na pravi poti. Zopet sem se čutil kakor doma v očetovi hiši, zdelo se mi je, da poslušam ljubko govorjenje svojih ljubljenih staršev, svojih dragih bratov in sestic. Začel sem moliti, pridružil sem se domačemu petju ter sklenil, od zdaj redno zahajati v cerkev. Svojo obljubo in sklep sem natanko spoštoval, dokler nisem bil poslan na južno bojno polje.“ Slično je pisala tudi neka mladenka, ki služi tukaj v Gradu, svojim staršem. „Ker nisem razumela v tujinsčini pridige, sem jo začela tudi opuščati. Namesto v cerkev, šla sem druga pota. Sedaj pa sem zopet vsa srečna, odkar slišim besedo božjo v milem materinem jeziku in v cerkev k usmiljenim bratom mi je najljubša pot“, tako je vesela poročala v drugem pismu svojim domačim. Res, beseda božja v domačem jeziku seže globoko v srce! In kdo bi ne molil goreče, ko sliši moliti duhovnika slovensko. Povzdignile so pa slovesnost obletnice tudi pete litanije Matere božje s cesarsko pesmijo. Priprilje v prihodnje še druge slovenske ovčice, ki morajo se dozdati za nje ne vedo, k tem službam božjim. — Prihodnja slovenska služba božja bo tretjo predpostno nedeljo, to je dne 18. svečana, ob navadni uri. Zberimo se tako množtevno kot dosedaj!

Cesar obdaroval slovensko mater. V župniji Ribnica na Pohorju ima Elizabeta Plevnik devet sinov-vojakov. Dva sta vjela, eden pa ranjen. Mati je dobila cesarski dar 500 K in lepo podobo Matere božje, kar jej je izročil v Ribnici okrajni glavar iz Slovenjgradca.

Slovenec izvoljen za župana v Ameriki. Pri mestnih volitvah v Ely Minn. v Ameriki je bil izvoljen za župana tega mesta Slovenec George L. Brozih. Dobil je 429 glasov, njegov tekmelec Wefnzierl pa 185. Brozih je uradnik prve državne banke v Ely.

Organizator sarajevskega umora obsojen. Župan v Lješnici na Srbskem, Rade Banjac, kateri je bil med organizatorji sarajevskega umora, je bil dne 10. februarja v Sarajevu obsojen radi veleizdaje na 12 let težke ječe.